

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

A partir de 10 de agosto até 31 de dezembro de 1981

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas:

- 1.- RAFAEL GARABED, filho de Garabed e Maria Helena Moumdjian.
- 2.- Aline Cathrine, filha de Azad e Cathrine Hagopian.
- 3.- Erika, filha de Bedig e Maria Eluzinete Takvorian.
- 4.- ANDRÉ, filho de Claudio e Cecília Kherlakian.
- 5.- MARCELO, filho de Nelson Banzoli e Luiza Kherlakian Banzoli.

CRISMA - No dia 08/11/81 foi crismada AIDA filha de Azad e Cathrine Hagopian.

PRIMEIRA EUCHARISTIA

1.- Baronkloyan Andrea	7.- Maldjian Ricardo
2.- Baronkloyan Luciana	8.- Marachlian Tania Elisa
3.- Dermendjian Marcelo	9.- Pamboukian Adriana
4.- Dermendjian Marcio	10.- Santurian Luciana
5.- Ekizian Charles	11.- Valsini Andrea
6.- Kumruian Marina	12.- Zanata Patricia A.

NOIVADOS - Parabenizamos os noivados de nossos jovens:

1.- Sarkis Sarafian e Roseli Karakhanian	29/8/81
2.- Carlos Ekizian e Liliane Kolanian	12/9/81
3.- Marcelo Aristakesian e Margarida Sarafian	27/12/81
4.- João Parise e Lucinia Varteresian	31/12/81

CASAMENTOS - Uniram-se com o Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

1.- Gerson Lima Patriota e Rosa Varteresian	01/8/81
2.- Gilberto Abrikian e Marcia Helena Campos	05/9/81
3.- Mardiros Franzelian e Antônia Gesulina Soares P.	12/9/81
4.- Joseph G. Ananian e Solange Mesquita Salles	31/10/81
5.- Odi Garin e Mariane Podolano	05/12/81

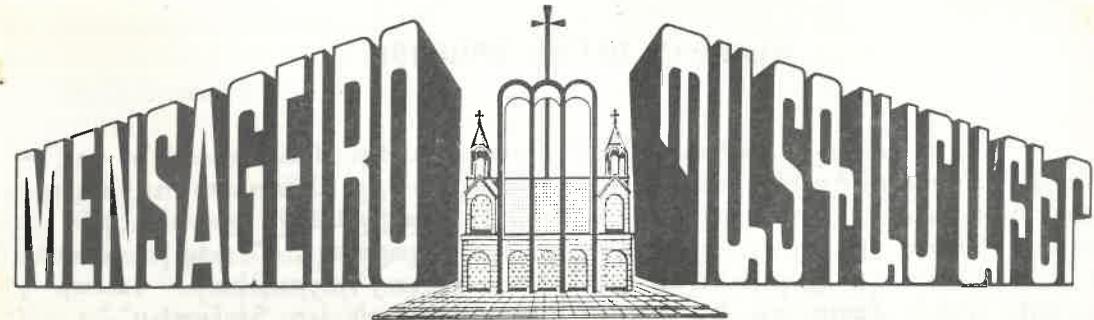
FALECIMENTOS - Manifestamos nosso profundo pesar aos familiares de nosso falecidos:

1.- Minas Tchakerian 02/9/81	3.- Eliza Tchakerian 30/11/81
2.- Jacques Haladjian 30/9/81	4.- Henrique Bojikian 16/12/81

ESCOLA DOMINICAL

Este ano as atividades iniciarão no dia 14 de março de 1982 às 9,00 horas. Tragam os seus filhos para participarem das aulas de caticismo.

A missa dos alunos inicia-se às 9,00 hs.

BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

SÃO PAULO - BRASIL

ANO I Nº 3

NOV/DEZ 1981

“Հայրոյիշը մահարտ է, ըստւած էր մովսիսական օրէնքին մէջ: ծանր հայրոյանք մըն էր ինքինքը Աստուած հոչակելը. միակ յանցանքը, զոր փարիսեցիներն ու դպիրները կրցած էին վեռագրել Յիսուսի եւ զինք մահուան դատապարտել. բարի զործի համար չէ որ կը քարկոնենք քեզ, այլ՝ հայրոյութեան համար, վասնզի դուն մարդ ես եւ ինքինքը Աստուած կը համարիս”:

Խորհրդածել ով այս խօսքին վրայ, Սուրբ Աթանաս սա գեղեցիկ դիտողութիւնը կ՝ ընէ. “Փոխանակ ըսելու թէ ինչո՞ւ ինք. որ մարդ է, ինքինքը Աստուած կ՝ ընէ, հարկ էր հարցնել՝ թէ ինչո՞ւ, ինք որ Աստուած է, մարդ եղած է”: Անշուշտ Յիսուս իրենց պիտի պատասխանէր. որովհետեւ՝ “Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ անզամ իր Միածին Որդին տուալ” (Յովհ. 4:16):

Հարցուցած էր դուք ծեզի երբեք թէ ինչո՞ւ ամէն տարի մտուր կը շինենք եկեղեցիներու մէջ, եւ կը խրատենք նաեւ որ դուք ալ շինէք ծեր տուներուն մէջ, հոգ չէ թէ համեստ ու պըզ տիկ բլլայ ան: Պարզ է պատճառը. որպէսզի մտուրը տեսնել ով յէ շենք մեզի հանդէպ Աստուծոյ ունեցած անհուն սէրը:

Աստուած քանի որ ստեղծած է մեզ, փաստ է թէ մեզ կը սիրէ. որովհետեւ ստեղծելը սիրոյ նշան է: Եթէ չսիրէր, չեր ստեղծեր: Բայց, որովհետեւ սիրողը սերբին պէտք մը կը զգայ մեծ ու քացայայտ սիրոյ ապացոյցներ տալու իր սիրածին, ոչպէս զի ո՞ն երբեք չտարակուսի իր սիրոյն վրայ, այդպէս ալ Աստուած կարէք, պէտք զգացած է սիրոյ սքանչելի ապացոյցներ տալու. Մտուրը, Խաչը, Ս. Հաղորդութիւնը, որպէսզի ո՛չ մի մարդ տարակուսի իր սիրոյն վրայ:

Ինչպէս ամէն անկեղծ սիրող, Աստուած ալ կ՝ ուզէ փոխադարձ սիրուիլ մեզմէ. “Որդեակ սիրող ինծի տուր”, կ՝ ըսէ մեզի: Սակայն Աստուծոյ մեզմէ խնդրած սիրու լինկած, թորշումած, հիւանդոտ սիրու մը չէ, այլ կենսունակ, մաքուր սիրու մը, սիրելու ատակ: Ուստի, իրաւունք չունինք ըսելու, հիմա որ երիտասարդ ենք ու առողջ, վայել ենք կեանքք, պարենք ու զըւարժանանք. եւ երբ տարիքնիս առնենք ու կշտանանք կեանքէն, այն ատեն կը մտածենք Աստուծոյ, կ՝ պաշխարենք մեր մեղքերուն համար, Աստուծոյ սիրոյն մէջ կ՝ պարինք եւ մահուան կը պատրաստուինք”:

Ինքնախարքութիւն ու վատութիւն է այդպէս մտածելը: Ինքնախարքութիւն, որովհետեւ շենք գիտեր թէ քանի՝ տարի պիտի պարինք այս աշխարհի վրայ, ե՞րբ պիտի մեռնինք, ժամանակ պիտի ունենանք զղջալու եւ ապաշխարելու մեր մեղքերուն համար: Վատութիւն է այդպէս մտածելը, որովհետեւ Աստուծոյ քարութեանէն

եւ համբերութեանէն օգտուելով՝ զԱստուած կ՝ անարգենք, իր օռէնքներն ու Ս. Կամբը ոտնակոյն կ՝ ընենք:

Աստուած այնքան սիրեց մեզ որ իր Միածին Որդին տըւաւ մեզի: իսկ մենք, ի՞նչպէս կրնանք այնքան ապերատստ գտնըւիլ Աստուծոյ դէմ որ իր անհուն սիրոյն փոխարէն՝ յոզնած ու ապականած սիրու մը միայն մտածենք տալ իրեն:

Դժբախտաբար այնքան շատ են այսպէս ապրողները: Աստըւած իր սէրը կ՝ առաջարկէ իրենց, եւ անոնք կը մերժեն զինք:

Նոյնը պատահեցաւ դարեր առաջ Բեթղեամի մէջ, երբ մարդիկ տեղ չտուին, մերժեցին զինքը ընդունիլ եւ Աստուծոյ Որդին, ստիպուած, քարայրի մը մէջ ծնաւ: Բեթղեամի անզութ ու քարսիրտ քնակիչներուն նման, որքան քրիառնեաներ աւաղ, զոց կը պահեն իրենց հոգւոյն դուռը. եւ կը մերժեն ընդունիլ Յիսուսը իրենց սրտին մէջ: ինչո՞ւ, ի՞նչ է պատճառը: 2է՞ որ գիտեն անոնք թէ Յիսուս իրենց Աստուածն է, իրենց եղբայրը, եւ իրենց քարիք ընելու համար իջած է երկնքէն: հինչու զոց կը պահեն իրենց սիրու Յիսուսի առջեւ:

Որովհետեւ իրենց մարդկային նղնիմ ու ցած հաշիւները ունին՝ Բեթղեամի պանդոկապետներուն նման: Իրենց սիրու արդէն լեցուն է՝ փառասիրութեամբ, համոյասիրութեամբ և որպամասիրութեամբ: Որպէսզի Յիսուս կարենայ մուտք գործել իրենց սրտին մէջ, կը զգան որ հարկ է պարպել զայն ու մաքրել փոխելով իրենց ապրելակերպը: Եւ ի՞նչ կը պակսի իրենց գործադրելու համար այս պահանջուածները: Քաջութիւն: Քաջութիւն չունին հրաժարելու իրենց մեղքերէն, գէշ սովորութիւններէն. քայց քաջութիւն ունին, աւաղ, ո՛չ ըսելու Աստուծոյ, մերժելու Աստուծոյ սէրը, վկնտելու Յիսուսը:

Եւ սակայն Աստուած այնքան սիրեց մեզ, որ իր Միածին տուաւ մեզի:

Ամէն անզամ որ մտուր մը, Յիսուս Մանուկին մէկ նրկարը, խաչելութիւն մը եւ կամ Տապանակ մը տեսնենք, յիշենք որ Աստուած մեզ կը սիրէ: Յոդ այս ծշմարտութիւնը մեր կեանքին առանցքը, կեղրոնը ըլլայ, եւ վստահ ըլլանք թէ այս ատեն՝ կամրանայ մեր. հաւատքը, կ՝ աւելնայ մեր յոյսը ու կը բոցավառի մեր սէրը Աստուծոյ հանդէպ: Այն ատեն մեր կեանքը նոր ընթացք մը կ՝ առնէ, Յիսուսի երկնքէն բերած խաղաղութիւնը կը ողողէ մեր սիրու եւ կ՝ արժանանանք, պարզ ու խոնարի հովիւներու նման, օր մը, երկնքի մէջ Յիսուսը տեսնելու:

NATAL : PROVA DE AMOR

"O blasfemo merece a morte", prescrevia a legislação moçáica. Era uma blasfêmia grave proclamar-se Deus e foi a única culpa que os fariseus e os escribas puderam imputar a Jesus para condená-lo à morte: "Não é pelas boas ações que te apedrejamos, mas pela blasfêmia, pois tu és homem e te consideras Deus (Jo 10,33).

Meditando sobre esta frase, santo Atanásio faz esta bela observação: "Ai invés de dizer "porque, ele que é homem, se faz Deus", precisava perguntar: "por que, ele que é Deus, fez-se homem"? Sem dúvida, Jesus responder-lhes-ia: "Porque Deus amou o mundo a tal ponto que lhe deu até o seu filho Unigênito" (Jo 3,16).

Acaso vocês já se perguntaram alguma vez por que todos os anos se preparam presépios nas Igrejas e se aconselha para que também vocês façam o seu presépio em casa, pouco importa se modesto e pequeno? A razão é simples: a fim de que, vendo o presépio, lembremo-nos do amor infinito de Deus para conosco.

O fato de Deus ter-nos criado já é prova de que ele nos ama, porque criar é sinal de amor. Se não amasse, não criaria. Mas, porque quem ama sente uma necessidade íntima de dar ao seu amado provas grandes e claras de amor, para que este nunca duvide de seu amor, assim também Deus sentiu necessidade de dar outras provas maravilhosas de amor: o Presépio, a Cruz, a Santa Eucaristia, para que nenhum homem duvide de seu amor.

Como qualquer amante sincero, também Deus quer, reciprocamente, ser amado por nós: "Filho, dá-me o teu coração", diz-nos Ele. Mas o coração que Deus pede não é um coração cansado, murcho, doentio, mas um coração vivo, limpo e capaz de amar. Não temos, portanto, direito de dizer: "Agora que somos jovens e sadios, gozemos a vida, dançemos e divertimo-nos. Quando estivermos avançados na idade e estivermos satisfeitos da vida, então sim, pensaremos em Deus, nos penitenciaremos pelos nossos pecados, viveremos o amor de Deus e nos prepararemos para a morte".

E ilusão e covardia pensar deste modo. Ilusão, porque não sabemos quantos anos viveremos neste mundo, nem quando morreremos e nem se teremos tempo para arrependermo-nos e penitenciarmo-nos pelos nossos pecados. E covardia, porque aproveitando da bondade e da paciência de Deus, desrespeitaremos a Deus, espezinharemos as suas normas e a sua santa Vontade.

Deus amou-nos tanto que nos deu o seu Filho Unigênito. E nós, como podemos ser tão ingratos pensando em retribuir seu imenso amor apenas com um coração cansado e corrompido?

Infelizmente, são muitos os que assim pensam e vivem. Jesus propõe-lhes o seu amor e eles o recusam.

Ocorreu assim em Belém, séculos atrás, quando os homens não acolheram o Menino-Jesus e o Filho de Deus foi nascer numa gruta. à semelhança dos habitantes de Belém, impiedosos e de coração petrificado, quantos cristãos, lamentavelmente, conservam fechada a porta de sua alma e recusam receber Jesus em seu coração! Por que? Qual é a razão? Eles sabem que Jesus é seu Deus, seu irmão e que desceu dos Céus para o seu bem. Por que, então, guardam fechado o seu coração diante de Jesus?

Porque eles fazem cálculos humanos, mesquinhos e pusilâmes, como os donos das hospedarias de Belém. O seu coração já está saturado de ambições, de ânsia de prazeres e de ganância.

Para que Jesus possa ingressar em seu coração, sentem que necessitam esvaziá-lo e limpá-lo, modificando o seu modo de viver. E o que falta para porem em prática tais exigências? Coragem. Eles não se sentem de renunciar aos seus pecados, aos seus maus hábitos. São, infelizmente, bastante corajosos para dizer não a Deus, para recusar o seu amor, para expulsar a Jesus.

E, no entanto, Deus amou-nos tanto que nos deu o seu Filho Unigênito ...

Toda vez que virmos um presépio, uma imagem do Menino-Jesus, um crucifixo ou um tabernáculo, lembremo-nos que Deus nos ama. Que esta verdade seja o eixo, o centro de nossa vida, e estejamos certos de que então sim, fortalece-se a nossa fé, aumenta a nossa esperança e inflama-se o nosso amor para com Deus. A nossa vida toma, então, um novo rumo: a paz trazida dos Céus por Jesus inunda o nosso coração e nós nos tornamos, como os pastores, simples e modestos, dignos de ver um dia a Jesus no Céu.

Mons. Nichan Kehyan

INSCRIÇÃO DA CATEDRAL DE HIROXIMA:

Esta igreja foi construída em memória da vítimas da primeira bomba atômica, aqui lançada a 6 de agosto de 1946 e em sinal de paz entre todos os povos, sinal que indica o único e verdadeiro caminho da paz com Deus e com os homens. Este caminho não é nem a mentira, nem a força, nem o ódio, mas a VERDADE, a JUSTIÇA e o AMOR!

ՊՈՂՈՄԵԱՆ ԳԵՐԱՊԱՅՉԱՌԻՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՕԺՈՒԽԸ

Պատմական անհայրնթաց դէպք մը և Հոգեպարար օր մը ապրեցաւ Պուէնսո Այրէսի հայութիւնը ընդհանրացէս եւ չայ հաթողիկէտ համայնք մասնաւ որսակէս, 12 Դեկտեմբեր 1981թ. լուիսյեան, նարելի Տիրամօր Հայ Կաթողիկէ Աթոռանիստ Էկեղեցւոյ մէջ, ուր տեղի ունեցաւ եպիսկոպոսական օծումը Գերապայծան Վարդան Եպիսկոպոս Պողոսանի ծեռամբ Ամերիկայութիւնու Հմայեակ-Պետրոս ժէ Կաթողիկէու Պատրիարքի եւ մասնակցու թեսմբ Արհի Արհի Պատող եան եւ Սեթեան Գերապայծաններուն:

Անհայրնթաց դէպք մըն էր արդարեւ, որովհետեւ պատմութեան մէջ առաջին անգամ Ըլլալով հայ ծէսով եպիսկոպոս մը կ'օծուէր Հարաւային Ամերիկայի մէջ:

Հոգեպարար անհայրնթաց օր մըն էր, որովհետեւ Հոգեւոր Վերացումի ժամեր ապրեցանք Մասնակցելով այդ Հոգեպամայլ արարողութեան, որուն ըմբացքին՝ Երիտասարդ ու կորումի, զարգացած ու անծնուրաց եւ իրեն յանձնուած Հոգիններուն ծԱՄԱՅԵԼՈՒ եռասդով եղացող, Հոգիով սալ եղեան, սրտով ու արիւնով Ապրիլ եան սերունդի մասցորդացին շառաւիդ, Աստուծոյ նուիրեալ հայ մը Աստուածային եւ Երկնաւոր շնորհ՝ ը և Սուրբ Հոգւոյն օծումը ստացաւ:

Հոգեպարար անհայրնթաց օր մըն էր, որովհետեւ մեր համայնքին մէջ Առաքեաններու յաջորդ նոր եպիսկոպոս մը կ'աւելի առաջ, հայ Եկեղեցւոյ մէջ նոր հովիւ մը կու զար առաջորդելու տարիներէ ի վեր գրեթէ որք Հարաւային Ամերիկայի հայ Կաթողիկէտ հօհին:

Հոգեպարար անհայրնթաց օր մըն էր, որովհետեւ թանգարառային ցուցադրութեան համար անհայրներու անհայրներու մէջ ժողովուրդի մը յարութեան անժխտելի նոր փաստ մըն այ կը տրուէր՝ նախատեսողին՝ եւ զինք բաջալ երող պետութիւններուն երեսին:

Յաջորդ օրը, Կիրակի, 13 Դեկտեմբերին նորօն եպիսկոպոսին պաշտօնական զահակալ ութիւնը կատարուեցաւ իր մատուցած հայրապետական անդրանիկ Պատուածով, որուն ներկայ էին Ճեռնադրիչ Կաթողիկոս-Պատրիարքի իր երկու եպիսկոպոսներով, տեղւոյն Ապրիլավը, Արեւելքից եւ տեղացի եպիսկոպոսներ, բազմաթիւ Վարդապետներ եւ խուռներամ բազմութիւն մը:

Ս. Պատարագէն յետոյ, Եկեղեցւոյ սրահին մէջ, տեղի ունեցաւ ծաշկերոյթ մը ի պատի նոր եպիսկոպոսին, որուն մասնակցեան շուրջ 400 հոգի:

Եղան բազմաթիւ խօսք առնողներ: Անոնցմէ կարելի է յիշել Գերապայծանը Դաւիթ Եպ. Անհակեանի Եղբայրական խօսքերը ուղղված նորօն եպիսկոպոսին, եւ Արհի Անդրէս Եպ. Պատող եանի արտասանած հայրենաշունչ ծառը:

SAGRACAO EPISCOPAL DE SUA EXCELENCIA MONSENHOR BOGHOSIAN

Os Arménios em geral e a Comunidade Arménia Católica - em particular, da cidade de Buenos Aires, viveram um acontecimento histórico sem precedente e um dia memorável de dignificação espiritual, em 12 de dezembro de 1981, na Igreja N.S. de Naré, Sede-Episcopal Católica Arménia da América do Sul, ali se realizou a Sagrada Episcopação de Sua Excelência Dom Vartan Boghossian, pelas mãos de Sua Beatitude Dom HEMAIAG-PEDRO XVII GUEDIKIAN, Katholokós-Patriarca dos Arménios Católicos, com a participação de Suas Excelências Dom Anteás Bedoghlian e Dom Nersés Setian.

Era de fato um acontecimento sem precedente porque, pela primeira vez na história, se sagrava um bispo pelo rito arménio na América do Sul.

Era um dia de dignificação espiritual sem precedente, porque vivemos horas de exaltação espiritual participando daquela cerimónia sublime durante a qual um Arménio consagrado a Deus, jovem e vigoroso, instruído e abnegado, e ardendo de estusiasmo em SERVIR as almas a ele confiadas, salesiano de espírito, de coração e de sangue, um raio luminoso das relíquias da "geração abriliiana", recebeu a "graça divina e celeste" e a sagrada do Espírito Santo.

Era um dia de dignificação espiritual, porque a nossa Comunidade enriquecia-se com mais um sucessor de Apóstolos, um novo bispo; e ganhava um novo pastor para guiar o seu rebanho. A Igreja Arménia Católica da América do Sul há anos quase órfã.

Era um dia de dignificação espiritual sem precedentes, porque para a "prevista" exposição de museu "dava-se mais uma nova prova incontestável da ressurreição de um povo", jogando-a na cara do "previsor" e dos governos que o encorajam.

No dia seguinte, domingo 18 de dezembro, realizou-se a tomada de posse, do recém-sagrado bispo, com a primeira Missa pontifical por ele celebrada, à qual estavam presentes o Katholikos-Patriarca com seus dois bispos, o cardeal local, o Arcebispo de Buenos Aires Cardeal Juan Carlos Aramburu, bispos Orientais e locais, inúmeros padres e uma massa compacta de fiéis.

Após a Missa, houve, no Salão da Igreja, um almoço em honra do novo bispo, ao qual participaram cerca de 400 convidados.

Muitos usaram da palavra. Dentre eles, é possível lembrar as palavras fraternais dirigidas ao bispo recém-sagrado, as proferidas por S. Excia. o bispo Dom Tavid Sahagian, e o discurso de inspiração patriótica pronunciado por S. Excia. Dom Anteás Bedoghlian.

ՊԻՏԻ ԳՈՅԱՏԵԼԵՆՔ ԻԲՐԵՒ ՀԱՅ

**ԳԵՐԱՊԱՏՄԱՆ ՎԱՐԴԱՆ ԳՈՂՈՍԵԱՆԻՆ ԵԳԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԵԱՆ
ԱՍԻՒՃԱՆԻ ՏՈՒՉՈՒԹԵԱՆ ԱԹԻԹՈՎ**

Գոհունակութեամբ կ'արտասպենք, Պուէնոս Այրէս հրա -
տարակուող, Ս.Դ. Հնչակեան կուսակցութեան օրական, Շարժում՝
շաբաթաթերթի 30 Դեկտեմբեր 1981ի թիւին մէջ լոյս տեսած այս
յօնուածը, Վստահ թէ՝ Տիրար Գիսակ նահապետեանի հետ, մեր ոչ
կաթողիկէ եղբայրներէն շատեր նոյնակէս կը մտածեն եւ պատրաստ
են զայն ստորագրելու:

Հայ կաթողիկէ մեր համայնքին համար ուրախառիթ երե -
ւոյթ մըն է այս, որովհետեւ բիշեր ունին՝ անկեղծութիւնը ի -
րենց նախապահումը՝ ընդունելու եւ քաջութիւնը հրապարա -
կաւ զայն արտայայտելու:

Նման ելոյթներ մեծապէս կը նպաստեն հայ ժողովուրդին
առաւել միութեան եւ եղբայրական սերտ զործակցութեան՝ յօցուտ
մեր ազգին ու մեր հայրենիքին:

Մեր մատքանքն է որ մեզմէ եւ ոչ մէկը մոռնայ թէ եղ -
բայր եմք մեր որ մըրկաւ էինք զատուած՝ եւ յարատել կրկնէ՝
Տուր ինծ ըու ծեռզ ... մինչեւ որ ան վերջնականապէս ի -
րականութիւն դառնայ:

Մեր շնորհակալ ութիւններն ու շնորհաւ որութիւնները
Տիար Գիսակ նահապետեանի եւ ՝՝ Շարժում՝ ի իմբագրութեան:

՝՝ Պատգամար եր՝՝

Շատ անգամներ երբ ինքիննիս հարցումի մը առջեւ կը գտնենք, եր -
բեմ ենշտ, երբեմ էին մը դժուարին, եւ երբեմ ալ կարեւոր կամ անկա -
րեւոր՝ կուտանք մեր պատասխանը, ու կը շարամակենք ժայլ պահել այն
ենիքն մէջ՝ զոր բարս կ'անուանենք կեանք: Անշուշտ սավորական է որ
այս այսպէս ըլլայ, եւ իբրեւ սա կեանեին անքաշամ մէկ մասը՝ բնականա -
բար, այսպէս ալ պիտի շարամակել ըլլայ:

Բայց, ինչպէս շատերուն, ինձի համար ալ միշտ, մեծատառ սա վախ -
ագդու հարցումը էութիւնս գրաւած՝ կը ենտեւի ինձի ամէն ժայլափոխիս
շուտին մէջ իսկ զայն տեսնելու սարսաւը միտքին եւ ինքին խորդը:

Հայը պիտի կարենայ՝ Դոյատեւել՝ իբրեւ հա՛յ:

Շատ անգամներ պատասխանս եղած է տատամատ, շատ անգամներ՝
ինքնախարեւորիւն եմ կարծած գրական իմ "այս"ի պատասխանս, բայց
միշտ ուզած եմ սակայն որ իմ "այս" ըլլայ նայենքն խոշքատառ՝ որքան
հարցումը. եղած չէ թէ ան ըլլար՝ ազգային եսասիրութիւննիս փայփայելու եւ
կամ՝ զորշ ամայերը փարատելու յուսարեկ փարձ մը որում մէջ իսկ, եւ կը
տեսնէի. իմ եւ նմաններուն՝ հա՛յ մնալու չանքն ու հաստատակամութիւմը:

* * *

Ու հայութիւնը իմ մէջ, խռոտովանիմ, կտոր – կտոր, մտա – մտա եղած
իր յարանուանութիւններովը, կուսակցութիւններովը, բարեսիրական,
կրթական թէ մշակութային հաստատութիւններովը, դրօշակովն ու հայրե -
միենավը, ազատութեան բուականներովը, ինչպէս նաև պարտադրուած իր
սփիւռքովը, այդ հայութիւնը ինձի ուստ առած, շուապսցր, սար և Խկտոսու -
թերին՝ ներկայ գտնուելու հանդիսաւոր արարողութեանը Սուրբ Աստուա -
ծածին Նարեկ եկեղեցւոյ մէջ Գերապայծառ Վարդան Պօղոսեանի Եախսկո -
պատութեան աստիճանի տուչութեան, եւ ապա՝ յաջորդ օրը, Կիրակի 13
Դեկտեմբերին, ի պատիւ իրեն տրուած մասնաւոր նաշկերոյթին, որ տեղի
ունեցաւ՝ նոյն եկեղեցւոյ պատկանող հանդիսարանի մէջ:

Զեմ գիտեր ո՞ւրկէ եւ ինչպէս ինձի հետ հասակ ու տարիք է առած այն
նախապահարումը թէ միայն մեր եկեղեցին հայը լաւ հայ կրնայ պահել,
միայն իմ կուսակցութիւնս կրնայ սասարել հայուն հայ մնալում, միայն
իմ յախախած դպրոց հայկականութեան գիտակցութիւնն ու արժեքը կըր -
անայ զամբել, միայն իմ բարեկամս լաւ հայ է, միայն, միայն ու միայն...
Այս բոլորէն դուրս հայը անփառունակ է անշուշտ ենքակայ՝ այլասեր -
ման, ուժացման:

Առաջին անգամն էր որ Հայ Կարողիկէ եկեղեցիէ մը ներս, ապշանար
ունկնդրեցի այն ժամերգութիւնը որ պղորիկուց լսած եմ մե՛ր եկեղեցիներուն
մէջ, հաստատ այն համոզումը կազմելով, թէ մերը լուագոյն վայրին ու մի -
ջանցն էր Աստուծոյ օրինութիւնը ընդունելու եւ հայկականութեան ոգիովը
գորանալու: Եւ սակայն, ես ականատես եւ ականջալուր եղայ բոլոր այն ա -
րարագաւթեանց եւ ծիսակատարութեանց որոնք յար եւ նման են մերիննե -
ներուն, նոյն հայու սրբաւոր բաներով եւ ոգիով արտայայտուած:

Իսկ Գերապայծառ Վարդան Պօղոսեանին ի պատիւ տրուած նաշկերոյ -
թը, իր ամբողջութեանը մէջ, ուրիշ բան չէր երէ ոչ՝ հայ պատուական տ -
նունին պանձացումը եւ միտսմական աշխատանքի մը իրաւերը եւ հայ մը -
նալու վերականութիւնն ու ուխտը:

Եւ երէ մեր հոգեկան թէ աշխարհիկ տաւներէն, մեր բոլոր հագախական
թէ մշակութային հաստատութեանց շրջանակէն ներս թէ դուրս, տիրէ ա -
պաշնորդուելու եւ առաջնորդելու Հայու Գիտակցութիւնը մենք կը գոյա -
ուենքն մախ իբրեւ լաւ բրիստոններուն, եւ ապա՝ սրպէս արժամատոր հա -
յորդիններ:

Առողջութեան, յաջողութեան եւ բեղմնաւոր աշխատանքի մեր բարե -
մադրութեանց կը միացնենք նաև մեր շնորհաւորութիւններն ու պատրա -
տակամութիւնը օժանդակութեան հայ կարողիկէ համայնքին արժամընտիր
առաջնորդին՝ Գերապայծառ Վարդան Սպիտակոս Պօղոսեանին՝ հայս -
պահպանման յոյժ կարեւոր առաջնորդաներուն գործադրութեանց գժուա -
րին նամբուն մէջ, որպէսզի միասնական կարեննեմ ազագակել:

Այս՝ պիտի գոյատեւենք իբրեւ հա՛յ:

ԳԻՍԱԿ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ

SUBSISTIREMOS COMO ARMÉNIOS !

POR OCASIÃO DA ENTREGA DE GRAU EPISCOPAL A
MONSENHOR VARTAN BOGOSSIAN

É com satisfação que transcrevemos este artigo do dia 30 de dezembro de 1981, do hebdomadário "Charjum", órgão do partido S.T. Hentchagian, editado em Buenos Aires, certos de que junto com o Sr. Kissag Nahabedian, muitos de nossos irmãos não-católicos pensam da mesma maneira e estão prestes a assiná-lo.

Para a nossa Comunidade Armênia Católica este é um aspecto de ocasião alegre, porque poucos têm a sinceridade de aceitar o seu "preconceito" e a coragem de externá-lo publicamente.

Semelhantes pronunciamentos beneficiam grandemente o povo armênio, no sentido de mais união e firme colaboração fraternal, em proveito da nossa nação e da nossa pátria.

Os nossos votos são para que nenhum de nós esqueça que "somos irmãos que éramos separados pela tempestade" e que repita continuamente "dá-me a tua mão" ... até que isso se torne definitivamente realidade.

Os nossos agradecimentos e nossas felicitações ao Sr. Kissag Nahabedian e à Redação do "Charjum".

"MENSAGEIRO"

Muitas vezes, quando nós nos encontramos diante duma pergunta, às vezes fácil, às vezes um pouco difícil, e às vezes ainda importante ou sem importância alguma, damos a nossa resposta, e continuamos a guardar o passo naquela sufocação que todos nós chamamos vida. Sem dúvida é costumeiro que isto seja assim, e, como uma parte inseparável da vida, também continuará naturalmente a ser assim.

Mas, como para muitos, também para mim, sempre, esta pergunta de grandes letras, assustadora, que envolve todo o meu ser e me segue até na minha sombra em cada passo que dou, provoca em mim o arrepião de vêla no fundo do meu pensamento e de minha alma:

PODERÁ O ARMÊNIO SUBSISTIR COMO ARMÊNIO ?

Muitas vezes a minha resposta tem sido vacilante, muitas vezes tenho considerado iludir a mim mesmo dando o meu "sim" positivo, mas sempre tenho desejado, entretanto, que o meu "sim" tenha letras tão grandes quanto as da pergunta, pouco me importando que fosse para bajular o meu egoísmo nacional, ou ainda, fosse uma tentativa desesperada de dissipar as negras nuvens, tentativa na qual via o empenho e a vontade inabalável, meus e de meus semelhantes, de

continuar a ser armênio.

E a armenidade em mim, confesso, despedaçada, dividida em partes e parcelas, com suas denominações, seus partidos, com suas instituições benéficas, educacionais e culturais, com sua bandeira e sua pátria, com suas datas de libertação, como também com sua Diáspora imposta, levando comigo essa armenidade, apressei-me, primeiro no dia 1º de dezembro, em estar presente à cerimônia solene na Igreja N.S. Nareg, da entrega do grau episcopal a S. Excia. Dom Vartan Boghossian, e depois, no dia seguinte, domingo 13 de dezembro, ao jantar episcopal a ele oferecido no Salão de Festas da mesma Igreja.

Não sei donde nem como cresceu comigo aquele preconceito de que só a nossa Igreja é que pode conservar o armênio bom armênio, só o meu partido é capaz de ajudar o armênio a continuar armênio, só a escola que eu frequento é que pode propiciar e consciência e o valor da armenidade, só o meu amigo é bom armênio, só, só e só ... Além disso tudo, o armênio é ignorante, sem dúvida, sujeito a degenerar, a afastar-se.

Era pela primeira vez, dentro duma Igreja Armênia Católica, que ouvia estupefato aquele ofício que desde criança tenho ouvido em nossas Igrejas, firmando a convicção firme de que o nosso é o melhor lugar e meio para receber a bênção de Deus e fortalecer-se no espírito da armenidade. E, no entanto, vi com meus próprios olhos, ouvi pelos meus próprios ouvidos todas aquelas cerimônias e celebrações rituais que são exatamente iguais e idênticos às nossas, expressas com as mesmas palavras santas e com o espírito do mesmo armênio.

Quanto ao jantar oferecido em homenagem a S. Excia. Mons. Vartan Boghossian, em sua totalidade, não era outra coisa senão a glorificação do honrado nome armênio e o convite para um trabalho consubstancial e a suprema vontade e a promessa de conservar-se armênio.

E se em nossos centros espirituais e laicos, dentro e fora do círculo de nossas instituições políticas e culturais, reinar a consciência de Armênio para orientar e ser orientado, nós continuaremos a subsistir, primeiro como bons cristãos, e depois, como dignos filhos de armênio.

Aos nossos votos de saúde, de sucesso e de labor prolífico, juntamos também as nossas felicitações e nossa plena disposição de apoio ao digníssimo Exarca da Comunidade Armênia Católica, S. Excia. Mons. Vartan Boghossian, no árduo caminho da execução de transcendental importância, da preservação da armenidade, para que possamos, juntos, bradar

"SIM, CONTINUAREMOS A SUBSISTIR COMO ARMÉNIOS" !

Kissag Nahabedian

ՍՈՒՐԲ ԳԵՐԵԶԸ

ՀԱՅ ԺԷՄԻՆ ԵՒ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ԿԵՍԱԽԻՆ ՄԵջ (Տարունակութիւն՝ նախորդ թիւէն)

Հայ մշակոյթին վրայ Ս. Գրքին ունեցած ազդեցութիւնը համառա կերպով նկատել է եար, լաւ է նաև ակնարկ մը նետել այն ազդեցութեան վրայ, զոր ան ունեցած է ուղղակի հայ ժողովուրդին կեսանքին վրայ:

Ս. Պողոս Առաքեալի խօսքը՝ Տիմոթէոսին ուղղուած երկրորդ նամակին մէջ, ականջի ող եղած է կարօէք մեր ժողովուրդին.՝ Մանկութեանէն ի վեր զիտոս Սուրբ Գիրքը: Ան կարող է բեզի տալ իմաստութիւն, որ հաւատքով ի Քրիստոս Ֆիլոսոփ միտու կ'առաջնորդէ դէպի Փրկութիւն: Աստուածածունչ ամէն զրուած օգտակար է... որպէսզի Աստուծոյ մարդո կատարեալ ըլլայ եւ հասատ ամէն բարի գործի մէջ՝

(թ. Տիմոթ. Գ. 15-17):
Արդարեւ, մեր պատմութեան ընթացքին յստակ կ'երեւի թէ մեր ժողովուրդը իր կեանքին ուղեցոյց որած է Ս. Գիրքը. ասոր համար է որ դարերու ընթացքին զայն իր ներշնչումին առքիւր դարձուցած է, որով հետեւ հոն զած է Աստուծոյ կենդանացուցիչ խօսքը: Խնչպէս հաւատքով եւ երկիւղածութեամբ Ս. Հաղորդութիւնը ուղած է խորաններու վրայ, այնպէս այ Ս. Աւետարանը Միշտ յարգանքով ու սիրով պահած է խորաններուն վրայ:

Այս է զայտնիքը, որուն շնորհի կը հեցած է տոկալ և ապրիլ հայ ժողովուրդը ի հետուկս զինք շրջապատող՝ նախ հեթանոս ազգերուն եւ ապա մահմետական ժողովուրդներուն շարունակական հայածաններուն: Հայաստանի դրացի բոլոր հին ու նոր հզօր պետութիւնները այսօր քարտէզէն չնշուած են, անհետացած է նոյնիսկ քիզանդական կայսրութիւնը, քայց հայ ժողովուրդը կը շարունակէ ապրիլ: Ճիշդ է որ մեր ժողովուրդին մէկ մասը այսօր կ ապրի Հայաստանէն դուրս՝ Թուրքերուն մեզի դէմ գործադրած ցեղասպանութեան հետեւանքով: Ճիշդ է նաև որ մեր այսօրուան Հայաստանը սպանական հակակրօն վարչածելի տակ է, սակայն եւ այնպէս, հայ ժողովուրդը դեռ ամուր կարչած կը մնայ Ս. Աւետարանին եւ կը հետեւի իր պաշտելի Քրիստոսին:

Սոտ յզ է թէ Հայաստանի մէջ եւ Հայաստանէն դուրս սպրոդ. մեր ժողովուրդին քրիստոնէական հաւատքը փորձութիւններու ենթարկուած է՝ ներկայ ժամանակներու մշակութային, ընկերային, քաղաքական եւ քարոյական վերիվայրումներու պատճառաւ, քայց ան չէ զաղքած հաւատքիմ մնալ է Քրիստոսի:

Ս. Գրքին հայ ժողովուրդին կեսանքին մէջ ունեցած մեծ ազդեցութեան որպէս ցայտուն օրինակ, վերջանել է առաջ, կ'ուզեմ յիշել 451ին տեղի ունեցած վարդանաց պատերազմը:

ՍԱՆ ՓԱԽԼՈՒ ՊԱՏՐՈՒԻՄԱՌՈՒԹԻՒՆԸ

Արհի. Պողոսեան Գերապայծառին եաբսկոպոսական օծման եւ անոր զահակալ ու թեան հանդիսութեանց առթիւ, յատուկ պատուիրա - կութիւն մը կու էնոս Այրէս զնաց՝ Սան Փաւլոյի համայնքը ներկայացնելու ու՝ զիսաւ որութեամբ վարչութեանս ատենապետ Պր. Յովհաննէս Զէ յթունը եանի: Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Զէ յթունը եաններէն զատ, վերոյիշնալ պատուիրակութեան մաս կը կազմէին՝ Տէր և Տիկին Յովհաննէս Պետիսնել եան եւ Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Զորպանեան:

ԱԿԻՐԱԿՆՈՐԾԱՑ ԴՊՐՈՑ

Համուզուած Կիրակնօրեայ դպրոցին օգտակարութեան, 14 Մարտ 1982ին պիտի վերսկսինք մեր գործունէութիւնները այդ ուղղութեամբ:

Ուստի, կը խնդրենք մեր ընտանիքներէն, որ քարեհանին օր առաջ արծանագրել տալ իրենց զաւակները, յատկապէս զանոնք, որոնք Անաշին Հաղորդութիւն առնելու տարիքն ունին:

Կիրակնօրեան կը սկսի առաջատան ժամը 9,00ին և կը տեսէ մինչեւ 12,00:

Աշակերտներու Պատարագը ամէն Կիրակի ժամը 9,00ին:

ՀԱՅԵՐԵՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ

Հայերէն լեզուի դասերը կը շարունակուին ամէն Շաբաթ օր. Փոքրիկներու համար. ժամը 10,00էն 11,00: Զափահասներու համար. ժամը 11,00էն 12,00:

Քրիստոսի Եկեղեցւոյ պատութեան մէջ առաջին խաչակրութիւնն է այս: Պարսիկ թագաւորը պաշտօնապէս եւ սպառնալիքով հայ ժողովուրդը կը հրաւիրէ ուրանալ ու քրիստոնէութիւնը և դառնալ ու իր հին կրօնիքն, կոսպաշտութեան: Հայ Եկեղեցին, քաղաքական իշխանութիւններն ու ժողովուրդը՝ կը մերժեն ծզել քրիստոնէութիւնը ու կը պատասխանեն Ս. Պողոսի խօսքերով.

այս հաւատքէն մեզ ոչ որ կը նայ քածնելէ՝ ոչ հուրը, ոչ սուր եւ ոչ ալ հրեշտակները՝: Աւ կ'աւել ցնեն. Աւետարանը որպէս մեր հայրը կը մանշնանք, եւ կաթողիկէ Ս. Եկեղեցին՝ որպէս մեր մայրը:

Նշան ծ. Վ. ՔԵՐԵԵԱՆ

(Ս. Գորի համամիութեանական շաբաթուան առթիւ խօսուած փորթուկալերէն, Սան Փաւլո, 26 Սեպտեմբեր 1980ին):

A SAGRADA ESCRITURA

NA LITURGIA E NA VIDA DO POVO ARMÉNIO (Continuação do artigo precedente)

Após ter verificado, de maneira resumida, a influência da Sagrada Escritura sobre a cultura armênia, seria conveniente considerar também, a influência que a Bíblia teve diretamente na vida do povo armênio.

As palavras do apóstolo S. Paulo dirigidas a Timóteo, citadas em sua segunda carta, estão sempre ecoando aos ouvidos de povo armênio:

"Desde a tua infância conheces as Sagradas Letras; elas têm o poder de comunicar-te a sabedoria que conduz à salvação pela fé em Jesus Cristo"...

"Toda a Escritura Sagrada é útil... para que o servo de Deus esteja completamente preparado e pronto para fazer toda espécie de bom trabalho" (II Tim. 3:15-17).

Em verdade, durante no transcorrer da nossa história, é bem nítido que o nosso povo tomou como diretriz, a Bíblia. E é por isso que no decorrer dos séculos, a tornou como sua fonte de inspiração, porque encontrou na Bíblia, a Palavra Vivificante de Deus. Assim como conservou com fé e carinho, a Santa Eucaristia em seus altares, assim também, conservou nestes mesmos altares, com respeito e amor, o Santo Evangelho.

Este é na realidade o segredo, graças ao qual, o povo armênio conseguiu suportar, resistir e permanecer, não obstante as perseguições contínuas, primeiro dos povos pagãos que o cercaram, e depois dos povos muçulmanos. Todas as antigas e novas potências vizinhas da Armênia, hoje estão riscadas do mapa, desaparecendo, até o grande Império de Bizâncio; mas, o povo armênio continua persistindo e vivendo.

É verdade que uma parte do povo armênio vive hoje fora da Armênia em consequência do Genocídio impetrado pelos turcos, no início do século. E também é verdade que a Armênia de hoje está sob o regime soviético anti-religioso; porém, mesmo assim, o povo armênio ainda permanece agarrado firmemente ao Santo Evangelho e segue o seu Cristo adorado.

O fato que a fé do nosso povo na Armênia e fora dela tem se submetido a duras provas, por consequência dos altos e baixos ocorridos no campo cultural, social, político e moral, mas mesmo assim, não cessou de permanecer fiel a Cristo.

Antes de terminar, gostaria de citar um exemplo significativo da influência que as Sagradas Escrituras, têm na vida do povo

NOSSAS TRADUÇÕES

Todas as ótimas traduções dos artigos de nosso jornal, são gentilmente realizadas pelo Sr. Meguerditch Ekizlerian; a quem oferecemos nossos sinceros agradecimentos.

AGRADECIMENTO AO SR. JEAN AFETIAN

Oferecemos nossos agradecimentos ao Sr. Jean Afetian, pela sua valiosa colaboração na publicação, do Boletim da Paróquia Armênia Católica, o "Mensageiro".

REPRESENTANTES DA COMUNIDADE ARMÊNIA DO BRASIL EM BUENOS AIRES

Estiveram presentes na ocasião da Sagração Episcopal de Dom Vartan Boghossian, realizada em Buenos Aires, os senhores Hovhannes Zeitunlian, João Behisnelian e Hovhannes Tchorbadjian com suas respectivas esposas, representando a Comunidade Armênia de São Paulo.

-----

armênio: a batalha dos VARTANANTZ, no ano 451.

Na História da Igreja de Cristo, esta é a primeira Cruzada. O Rei da Pérsia, de uma maneira ameaçadora e oficialmente, convida o povo armênio negar o cristianismo e retornar ao paganismo. A Igreja Armênia, os dirigentes políticos e o povo negam-se a deixar o cristianismo e respondem com as palavras do apóstolo S. Paulo: "Desta fé ninguém pode nos separar, nem o fogo, nem a espada, e nem os anjos", e acrescentam - "Conhecemos o Evangelho como sendo nosso Pai e a Igreja Católica como a nossa Mãe.

Mons. Nichan Keheyán

(Conferência na ocasião da VII Semana Bíblica Eucumênica de São Paulo, no dia 26-9-80, no Colégio Sio, em São Paulo).

ՎԱՐ ՄԱՆԵՆՔ ԴԻՄԱԿԱՆԵՐԸ, ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐ

Մեր առօրեայ կեանքի փորձառութիւնը
այդ տպաւորութիւնը կը թողու մեր վրայ
թէ աւելի դերասան ու դիմակաւոր մարդ կայ մեր շուրջը
քան թատրոններու բեմերուն վրայ:
Բեմ քարձրացողներն ու դիմակ գործածողները
յայտնի քացայայտ դերասաններ են և մեզ խարելու մտադիր չեն:
Անվտանգ են:
Ինչ որ վտանգաւոր ու մտահոգիչ հարց է՝
հրապարակներու վրայ եւ մեր շուրջը վխտացող դերասաններն են,
որոնք դերասանութիւն կ'ընեն,
որպէսզի խարեն ու սխալի մէջ ճգեն մեզ:
Անոնք փոխանակ ծիզ ընելու եւ ըլլալոն:
պատուաւոր եւ ուղղամիտ մարդ,
ազնիւ եւ վեհանձն հոգի,
դիմակ կ'անցընեն իրենց երեսին ու դեր կը խաղան
պատուաւոր եւ ուղղամիտ մարդու,
ազնիւ եւ վեհանձն հոգի:
Խարելու համար,
ոչ միայն անծանօթներ, այլ նաեւ քարեկամներ ու հարազատներ:
Եւ ինչ որ աւելի ծանր է,
անսամօթ ու լիրը են, չեն ամշնար:
Եւ ինչ որ դեռ աւելի պախարակելի է,
քաջութիւն կը համարին մարդ խարելը,
յաղթանակ՝ ուրիշին քրտինքով հարստանալը,
մեծութիւն ու պատիւ լեցուն գրապանով ներկայանալը՝
երբ դատարկ են իրենց սիրտն ու զլուխը:
Ամէն մարդ մտահոգ է իր համբաւով, քարի մարդու համբաւով:
Յաւիտենական մտահոգութիւնը մարդուն.
արդար ու սուրբ ցանկութիւն:
Սակայն, մարդուն կեանքը կընայ ունենալ երկու երես,
ըլլալ ու ԵՌԵՒԻԼ:

ԸԼԼԱԼ - աշխատանքով, ճիգով ու արժանիքով-
պատուաւոր եւ ուղղամիտ,
ազնիւ ու վեհանձն,
սուրբ ու առաքինի:
Եւ կամ, գրկուած այս յատկութիւններէն,
ԵՌԵՒԻԼ պատուաւոր եւ ուղղամիտ,
ազնիւ ու վեհանձն,
սուրբ ու առաքինի:

Այս վերջինները կը խօսին ու կը ծառեն՝
ուղղամտութեան, ազնուութեան եւ առաքինութեան անունով,
մինչ լի են՝

կեղծաւորութեամբ, կոպտութեամբ ու մոլութիւններով:
Ոչ Աստուծմէ կը վախնան եւ ոչ ալ մարդոցմէ կ'ամշնան:
Եւ կը կարծեն թէ ոչ ոք կ'անդրադառնայ
իրենց դերասանութեան ու դիմակին:

Այնքան փոքր է մեր գաղութը,
այնքան ծանօթ են բոլորին անոր անդամներուն ներկան և անցեալը
որ մարդ չի խաքուիր,
եւ ծշմարտութիւնն ալ դիմակով չի ծածկուիր:
Ուստի, անհմաստ է դիմակ գործածելը, դերասանութիւն ընելը:

Եղբայրսիրութիւնը իր պատուիրանը հոչակող,
իր հետեւ որդները ներողամտութեան եւ զիջումի հրաւիրող
չեղաքարոյ եւ անոյշ Ցիսուսը
զարմանք կը պատճառէ երբ չի ներեր փարիսցիներուն
եւ հրապարակաւ վայ կը կարդայ ու կը դատապարտէ կեղծաւորները.
զեղատեսիլ, բայց փառութեամբ լի
զերեզմաններու կը ամանցնէ զանոնք (Մատթ. հգ.):

Ինչո՞ւ միայն կեղծաւորներուն դէմ
այսքան խիստ լեզու կը գործածէ Ցիսուս:
Որովհետեւ ամենածանը մեղքերը գործողն անզամ,
եթէ անկեղծ է, օր մը կը զղջայ,
մինչ կեղծաւորին իիդնը երթա ով կը քարանայ:
Կեղծաւորը իր յանցանքները կ'արդարացնէ,
մեղքերը կը ծածկէ.

Իր սրտին ու հոգւոյն մաքրութեան մասին քնաւ չի մտահոգուիր:
Իր մտահոգութիւնը՝

մարդոց աշքին լաւ երեւիլն է,
աշխարհի մէջ լաւ դիրք ու համբաւ գրաւելն է:
Հնտեւարար, ինչպէս կ'ուզէք որ անդրադառնայ իր յանցանքին,
զղջայ իր մեղքին վրայ, եւ փոխէ իր վարքը:

Վար առնենք դիմակները, քարեկամներ,
ջանանք ըլլալ

Վար առնենք դիմակները, քարեկամներ,
ջանանք ըլլալ այն ինչ որ կը ցանկանք ԵՐԵՒԻԼ:
Ըլլալ պարզ ու խոնարհ մարդիկ.

Արքազընք մեր անցեալը բարի գործերով,
ինչպէս ըրաւ հարուստ Զաքընս մաքսաւորը Ղուկ. ԺԲ. 1-10 :

TIREMOS AS MÁSCARAS, AMIGOS !

A experiência cotidiana de nossa vivência
deixa-nos a impressão
de que há mais artistas e mascarados em nossa volta
do que nos palcos dos teatros.

Os que sobem ao palco e usam máscaras
são atores conhecidos
que não têm a menor intenção de nos enganar.
São iníocos.

O que preocupa e é perigoso,
são os artistas que fervilham pelas praças e ao nosso redor;
que bancam os artistas
para iludir e induzir outros ao erro.

Ao invés de esforçarem-se em SER
homens honestos e sinceros,
de espírito nobre magnânimo,
mascaram-se e passam a desempenhar o papel
de homens honestos e sinceros,
de gente bondosa e magnâmina,
com a intenção única de iludir,
de enganar,
não só os estranhos, mas também os amigos e familiares.

E o que pior é:
são atrevidos e cínicos;
não sentem vergonha!

E o que é mais condenável ainda:
consideram valentia o ato de enganar;
vitoria, o enriquecer-se com o suor alheio;
consideram grandeza e honra aparecer de bolso cheio,
quando, em verdade, estão vazios seu coração e sua cabeça!

Todos os homens se preocupam com a sua fama, ter boa fama!
Eterna preocupação do homem!
Deseja justo e santo!

A vida do homem porém, pode ter duas faces:
SER ou APARECER.

SER

honesto e sincero,
nobre e magnânimo,
santo e virtuoso,
com trabalho, com esforço e mérito!

PARECER

ou então, desprovido destas qualidades,
honesto e sincero,
nobre e magnânimo,
santo e virtuoso!

Estes últimos falam e discursam
em nome da honestidade, da nobreza e da virtude,
enquanto estão repletos
de hipocrisia, de grosseria e de vícios.

Nem temem a Deus e nem se envergonham diante dos homens.
E pensam que ninguém repara
que são mascarados e disfarçados de artista...

E tão pequena a nossa colônia,
são tão conhecidos de todos o passado e o presente de seus membros,
que ninguém se ilude ...
A verdade não se cobre com máscara!
Não tem sentido, pois, usar máscara, bancar o artista!

O Cristo, doce e cheio de ternura, que prescreve a fraternidade,
que convida os seus seguidores à indulgência e ao perdão,
causa espanto quando não perdoa aos fariseus
e publicamente, em altos brados, deplora e condena os hipócritas
e compara-os aos túmulos vistosos por fora
mas cheios de podridão (Mat. XXIII).

Por que Jesus usa uma linguagem tão severa só contra os hipócritas?
Porque até o maior pecador, se for sincero,
um dia arrepender-se-á,
enquanto a consciência do hipócrita
ficará cada vez mais petrificada!
O hipócrita justifica as suas culpas,
encobre os seus pecados:
nunca se preocupa pela purificação de seu coração e de sua alma.
A sua preocupação
é aparecer e aparecer bem, aos olhos dos homens;
ocupar boa posição no mundo, ganhar fama!
Por conseguinte, como se pode esperar
que ele medite sobre suas culpas, se arrependa de seus pecados
e mude de conduta?

Tiramos as máscaras, amigos,
empenhemo-nos em SER aquilo que queremos PARECER!
Sejamos pessoas simples e modestas:
corrijamos o nosso passado com atos de caridade,
como fez o rico Zaqueu (Luc. XIX, 1-10).

ԱՐԵՆ. ԿԵՏԻԿԱՆԻ ԿԱՊՈՂԻԿՈՍ-ՊԱՏՐԻԱՐԿ
ԵՒ ՊՈՂՈՍԵԱՆ ՈՒ ՄԵԹԵԱՆ ԳԵՐԱՊԵՏԵԱՄԽԵՐԸ
ՄԱՆ ԹԱԼԼՈՒԹԻ ՄԵՀ

Ընկերակցութեամբ զոյզ Ամերիկաներու նորօծ երկու եղիսկոպոսներուն Արհի. Վարդան նպ. Պողոսեան և ներսէս նպ. Սեթեանի, մեր Ամենապատիւ Հոգեւոր Տէրը Հմայեակ-Պետրոս մէ. Կետիկան, Ս. Փալւո ժամանեց 18 Դեկտեմբերի զիշերը:

Մեր պատուական հիւրերը ընդունելու փոքրացած էին ժողովրդաբան ու Վարչութիւնը, բոյր համայնքներու հոգեւոր պատասխանառուները, Սան Ֆալւոյի հայ եկեղեցական ու ազգային կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու ներկայացու - ցիներ:

Օդակայանի պաշտօնական հիւրերու սրահին մէջ, գոմենառար Գարելս Խըլաքեան քարեան քարեան քարեան ուստի խօսք ուղղեց քարձուստիւն եկեղեցաններուն, որուն պատասխանեց մեր նորընտիր Առաջնորդ, Արհի. Վարդան նպ. Պողոսեան:

Առաջ Առաջնորդիկոսն ու եղիսկոպոսները, ինքնաշխատներու թափորով ուղղուեցան դէպի Ա. Գ. Լուսաւորիչ եկեղեցին, ուր եւ իւնանեցան:

19 Դեկտեմբերի զիշերը, ի պահի մեր հիւրերուն շքեղ նաշկերոյթ մը որուեցաւ Հայկական Ակումբին մէջ:

20 Դեկտեմբերին, ի ներկայութեան խուռներամ քազմութեան մը, Վարդան նպ. Պողոսեան հայրապետական Պատրիաք մատոյց Ա. Գ. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ՝ նախագահութեամբ Ամեն. Հոգեւոր Տէրութիւնը: Պատրագան եաք, հաւատացեալ սերու քամութիւնը, սրահին մէջ, աշխամբոյիր մօտեցաւ Հոգեւոր Տէրութիւնը և եղիսկոպոսներուն եւ շնորհաւորութիւնները ներկայացուց նորընտիր Առաջնորդին:

Կէսօրին, ի պահի մեր հիւրերուն, նաշկերոյթ մը որուեցաւ, որուն մասնակցեցաւ մեր համայնքին Վարչութեան և Տիկնաց միութեան Վարչականները իրենց կողակիցներով, Արհի. Պողոսեան Գերապայծարին ծնողըն ու ընտանեկան քարազամերը, Առ եզեւն Միաբանութեան ներկայացուցիչներ, Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ վարչութեան առենուածոր գոգէ Տիրաքերենան, որ հոգեւոր պետը Հոգեւոր Տէրութիւնը, Տաճէ ծ. Վ. Ղարիբեան, որ շահ իմաստալից ելոյթ մը ունեցաւ այս տոթիւ, աղոթուակ մեր համայնքներուն միջեւ միջելիք գործակութեան:

20 Դեկտեմբերի երեսու յեան, մեր հիւրերու այցելեցին Հայ Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ Վարչութեան առենուածու՝ Պր. Յովհաննէս Ֆէյրուն եասի տունը:

21 Դեկտեմբերին, այցելեցին Անրուա Յութեան Հայ Բոյրերու դպրոցը, ուր եւ Զաշի հիւր եղան: Երեսկոյեան, Պր. Նուլպար Գալայինեանի հիւրերը եղան:

22 Դեկտեմբերին, այցելեցին Ան Գուլոյի Արքապահուակոս Կարդինալ Էվարիստ Գուլ Անրուա:

23 Դեկտեմբերին, Պողոսեան Գերապայծար Վերադարձ Պուէնս Այրէս:

Տիկին Արսինէ Քիուրջիպէտսի ի ՊԱՏԻԿ
ՏԱՐԳԱՆԻ ԵՐԵԱՆՑ

29 Դեկտեմբերին տեղի ունեցաւ յարգանքի ու զնանառանքի երեկոյթ մը ի պահի Տիկին Արսինէ Քիուրջիպէտսի՝ մեր եկեղեցւոյ երգչախումբին և ու համարակ Հայ Կաթողիկէ համայնքին յատուցած ամսնուէր իր ծառայութիւններուն պատներորդ արքապահուակ տիթուն (1971-1981):

Սոյ նախառական նախապահներ Արհի. Վարդան նպ. Պողոսեան, որ նոյն օր եկած էր Պուէնս Այրէսէն:

Այս տոթիւ, յիշտակի տախտակ մը եւ նուէրներ յանձնուեցան յորելեար արկնուջ, զնանառանքի եւ շնորհակալ ութեան խօսքը ուղղուեցան իրեն Հայ Կաթողիկէ համայնքին ու Վարչութեան անունով՝ Գերյ. Ժողովրդաբանին եւ Պր. Յարութիւն Պատուականի կողմէ:

Տիկին Արսինէ, անակնակայի եկած եւ յուզուած իրեն ընծայուած զնանառակ, շշացած թէ ինց Աստուծոյ համար է որ Կ'աշխատի եւ պարականութիւն մըն է զոր կը կառար սիրով ու կամաւորապէս:

Ենթապայծ Առաջնորդին երախտագիտական եւ զնանառանքի խօսքերով եւ պարզուած հանդէս:

SUA BEATITUDE DOM GUEDIKIAN, KATHOLIKOS-PATRIARCA
E S. EXCIA. OS BISPOS DOM BOGOHSSIAN E DOM SETIAN EM SÃO PAULO

Em companhia dos dois recém-sagrados bispos das duas Américas, S.S. Excias. Dom Vartan Boghossian e Dom Nersés Setian, o nosso mui honravel Pai Espiritual, Katholikos-Patriarca dos Arménios Católicos. S. Beatitude Dom HEMAIG PEDRO XVII GUEDIKIAN chegou a São Paulo à noite de 18 de dezembro.

Para receber os nossos ilustres hóspedes, havian-se apressado em ir ao aeroporto o nosso pároco e nossa Diretora, os responsáveis espirituais das duas Comunidades-irmãs, os representantes eclesiásticos e nacionais de organizações e sociedades arménias de São Paulo.

No salão oficial de recepções do aeroporto, o Com. Carlos Kherlian dirigiu as palavras de boas vindas aos altos dignitários eclesiásticos, ao qual respondeu o nosso recém-nomeado Exarca S. Excia. Dom Vartan Boghossian.

Em seguida, o Patriarca, os bispos e a comitiva dirigiram-se de carro à Igreja S. Gregório o Iluminador onde foram hospedados os dignitários.

Na noite de 19 de dezembro, foi oferecido no Clube Armênio um belo jantar em honra dos nossos hóspedes.

Em 20 de dezembro, S. Excia. Dom Vartan Boghossian celebrou a Missa Patriarcal na Igreja São Gregório o Iluminador, sob a Presidência de S.B. o Patriarca, assistida por uma multidão de fiéis. Após a Missa, a massa de fiéis, no Salão da paróquia, procedeu a beija-mão junto a S. Beatitude e aos bispos, e às felicitações ao novo Exarca.

Ao meio dia, foi oferecido, em honra aos nossos hóspedes, um almoço do qual participaram os membros da Diretoria e nossa Comunidade e da Sociedade das Damas, com os respectivos cônjuges, os pais e os familiares de Dom Vartan Boghossian, os representantes da Congregação Salesiana, o Presidente do Conselho da Igreja Apostólica Armênia, Com. José Dichtchekeian, e o chefe espiritual da mesma Igreja, Mons. Datév Gharianian, que, na oportunidade, teve um sábio pronunciamento, meditando sobre a colaboração que deverá existir entre as nossas Comunidades.

A noite de 20 de dezembro, os nossos hóspedes visitaram a residência do Sr. Hovhannes Zeitunian, Presidente da Siretoria da Igreja Armênia Católica.

Em 21 de dezembro, visitaram a escola das Irmãs Arménias da Imaculada Conceição, onde ficaram para o almoço. À noite, foram os convidados do Sr. Nubar Kalaidjian.

Em 22 de dezembro, visitaram Dom Paulo Evaristo Arns, cardeal-Arcebispo de São Paulo.

No mesmo dia, à noite, S.B. o Katholikos-Patriarca, e S. Excia. Dom Nersés Setian viajaram para Nova-Iorque.

Em 23 de dezembro, S. Excia. Dom Boghossian regressou a Buenos-Aires.

SARAU EM HOMENAGEM À SRA. DONA ARSINE KIURKDJIBACHIAN

Em 29 de dezembro, realizou-se um Sarau de respeito e apreço em honra da Sra. Dna. Arsine Kiurkdjibachian, por ocasião do 100 aniversário de serviços abnegados por ela prestados ao Coro da nossa Igreja e à Comunidade Armênia Católica em geral.

Presidiu a festa o nosso Exarca. S. Excia. Dom Vartan Boghossian que nesse dia havia voltado de Buenos Aires.

Na oportunidade, foram oferecidos à Dma. Jubilada uma placa de lembrança e presentes diversos, tendo usado da palavra o pároco e o Sr. Artin Baboglian, felicitando a homenageada e agradecendo em nome da Comunidade Armênia Católica e da Diretoria.

A Sr. Dna. Arsine, surpreesa e emocionada pela homenagem a ela prestada, frisou que trabalha para Deus e que é uma obrigação que ela cumpre com amor e voluntariedade.

E com as palavras de gratidão e estima de S. Excia. o Exarca e com orações encerrou-se a festa.

ՄԱՍՔԻՆ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Տիկին Սուլգանա Շահնեստեանի եւ իր աղջկան Քրիստինայի, ջանքերուն շնորհիւ, տասնըերկու փոքրիկներ Առաջին Հայորդութեան պատրաստութեան եւ 29 նոյեմբերին ընդունեցան Յիսուսը իրենց սրտին մէջ: (Կարդալ անոնց անունները էջ 24/ մէջ): Կիրակի, 6 Դեկտեմբերին, Ա. Պատարագի Վերջաւորութեան, վերոյիշեալ փոքրիկները իրենց Մկրտութեան խոստումը վերանորոգեցին:

ԿԻՐԱԿԻՆՈՐԵԱՑ ԴՊՐՈՑ

6 Դեկտեմբերին, ամավերջի փակումը կատարեցինք մեր Կիրակնօրեայ Դպրոցին կոկիկ հանդէսով մը, որուն ընթացքին բոլոր փոքրիկներն ալ նուէրներ ստացան կաղանդ Պապային ծեռքէն՝ (Յարութիւն Պապօղլեան):

Մեր խորին շնորհակալութիւնները տիկին Սուլգանա Շահնեստեանի եւ Քրիստինային, ինչպէս նաեւ մեր Կիրակնօրեայ դպրոցին յաջողութեան իրենց մասնակցութիւնը բերող տիկին Արսինէ Քիւրքմիպաշեանին, եւ Յարութիւն ու Հիլտա Պապօղլեաններուն:

ԱՐՀԻ. ՊԵՏՈՂԵԱՆ ԳԵՐԱՊԱՅՃԱՐ ՄԵՐ ՄԷՋ

Արհի. Անդրէաս նպ. Պետողլեան, Լիբանանի Հայ Կաթողիկէ թեմին Պատրիարքական օգնական եպիսկոպոսը, Ֆիլատել Փիոյ մէջ 5 Դեկտեմբերին, Արհի. Սեթեան Գերապայծառին եպիսկոպոսական օժման մասնակցելէ յետոյ, դէպի Պուէնոս Այրէս իր ուղեւորութեան ընթացքին, 7 Դեկտեմբերին, անցաւ Սան Փաւլոյէն, ուր մնաց օր մը եւ հիւրը եղաւ մեր ժողովրդապետութեան:

Առիթն ունեցաւ հանդիպելու Քեսապի իր նախկին ծուխերուն, շրջապտոյտ մը ընելու Սան Փաւլոյի մէջ և տեսնելու կարգ մը հայկական հաստատութիւններ:

Մուէն հետաքրքրութեաւ մեր ժողովրդապետութեան կեանքով ու գործունեութեամբ և լաւագոյն տպաւորութիւններով, յաջորդ օրը, Գերյ. Ն.ծ.Վ.ք.ի հետ մեկնեցաւ Պուէնոս Այրէս՝ մասնակցելու Պողոսեան Գերապայծառին եպիսկոպոսական օժման:

ԳԵՐՅ. ՄԱՍՈՒԵԼ ծ.Վ. ՊԱԹԱԳԵԱՆ ՍԱՆ ՓԱԿԼՈՅԻ ՄԷՋ

Հիւսիսային եւ Հարաւային Ամերիկաներու նորընտիր Առաջնորդներուն եպիսկոպոսական օժման առիթով և Զմառեան միապանութեան անդամ Վարդապետներուն այցելելու դիտաւորութեամբ, Գերյ. Մանուէլ ծ.Վ. Պաթագեան, Պատրիարքական փոխանորդ Զմառու միաքանութեան եւ մեծաւոր Զմառու Վանքին, ծեռնարկած է շրջապտոյտի մը: 10 Դեկտեմբերին՝ Պուէնոս Այրէս, և 16ին՝ Մութէկիտէ այցելել է ետք, 17ին հասաւ Սան Փաւլօ:

20 Դեկտեմբերին մեկնեցաւ դէպի Գանատա:

PRIMEIRA COMUNHÃO

Graças aos esforços da Sra. Dona Suzana Chahesdian e sua filha Cristina, doze crianças preparam-se para a Primeira Comunhão, e no dia 29 de novembro receberam o Jesus em seu coração (ver seus nomes na pág. 25).

No domingo 6 de dezembro, no final da Santa Missa, estas crianças renovaram a promessa de seu Batismo.

ESCOLA DOMINICAL

Em 6 de dezembro, realizamos a conclusão de curso anual da nossa Escola Dominical, com uma bela festinha, quando todas as crianças receberam presentes das mãos do Papai Noel (Artin Baboglian).

Os nossos melhores agradecimentos à Sra. Dna. Suzana Chahesdian e à Cristina, como também à Sra. Dna. Arsiné Kurkdjibachian, ao Sr. Artin e à Sra. Dna. Hilda Baboglian, pela sua colaboração para o sucesso da nossa Escola Dominical.

SUA EXCELENCIA MONS. BEBOGLIAN ENTRE NÓS

S. Excia. Dom Antreás Bedoghlian, bispo-auxiliar do Patriarcado Armênio Católico do Líbano, após participar da sagrada episcopal, em 5 de dezembro, de Mons. Setian em Filadélfia (EE.UU.), passou por São Paulo em 7 de dezembro, em sua viagem para Buenos Aires, tendo sido hóspede da nossa Paróquia.

Teve a oportunidade de encontrar-se com antigos paroquianos de Kessab, de dar um passeio pela cidade de São Paulo e visitar algumas instituições arménias.

Interessou-se de bem perto pela vida e pelas atividades da nossa Paróquia e, com as melhores impressões, continuou sua viagem, no dia seguinte, para Buenos Aires em companhia de Mons. Nichan Kehayan, a fim de participar da sagrada episcopal de S. Excia. Dom Boghossian.

MONS. MANUEL BATAKIAN EM SÃO PAULO

Por ocasião da sagrada dos recém-nomeados Bispos para as Américas do Norte e do Sul, e com a intenção de visitar os padres membros da Congregação de Bzommar, Mons. Manuel Batakian, delegado-patriarcal junto à Congregação de Bzommar e Superior do Convento de Bzommatt, empreendeu uma viagem de longo percurso ("turnê"). Após passar por Buenos Aires (10/12) e Montevideo (16/12), visitou São Paulo em 17 de dezembro, seguindo viagem para o Canadá no dia 20.

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

A partir de 10 de agosto até 31 de dezembro de 1981

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas:

- 1.- RAFAEL GARABED, filho de Garabed e Maria Helena Moumdjian.
- 2.- Aline Cathrine, filha de Azad e Cathrine Hagopian.
- 3.- Erika, filha de Bedig e Maria Eluzinete Takvorian.
- 4.- ANDRÉ, filho de Claudio e Cecília Kherlakian.
- 5.- MARCELO, filho de Nelson Banzoli e Luiza Kherlakian Banzoli.

CRISMA - No dia 08/11/81 foi crismada AIDA filha de Azad e Cathrine Hagopian.

PRIMEIRA EUCHARISTIA

1.- Baronkloyan Andrea	7.- Maldjian Ricardo
2.- Baronkloyan Luciana	8.- Marachlian Tania Elisa
3.- Dernendjian Marcelo	9.- Pamboukian Adriana
4.- Dernendjian Marcio	10.- Santurian Luciana
5.- Ekizian Charles	11.- Valsini Andrea
6.- Kumruian Marina	12.- Zanata Patricia A.

NOIVADOS - Parabenizamos os noivados de nossos jovens:

1.- Sarkis Sarafian e Roseli Karakhanian	29/8/81
2.- Carlos Ekizian e Liliane Kolanian	12/9/81
3.- Marcelo Aristakesian e Margarida Sarafian	27/12/81
4.- João Parise e Lucinia Varteresian	31/12/81

CASAMENTOS - Uniram-se com o Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

1.- Gerson Lima Patriota e Rosa Varteresian	01/8/81
2.- Gilberto Abrikian e Marcia Helena Campos	05/9/81
3.- Mardiros Franzelian e Antônia Gesulina Soares P.	12/9/81
4.- Joseph G. Ananian e Solange Mesquita Salles	31/10/81
5.- Odi Garin e Mariane Podolano	05/12/81

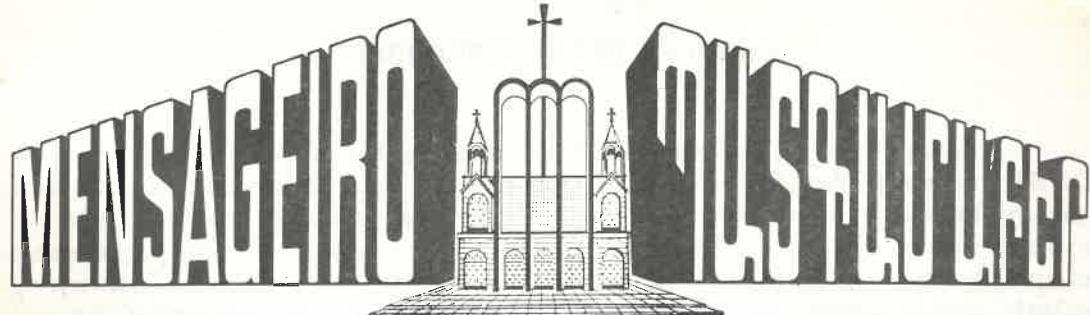
FALECIMENTOS - Manifestamos nosso profundo pesar aos familiares de nosso falecidos:

1.- Minas Tchakerian 02/9/81	3.- Eliza Tchakerian 30/11/81
2.- Jacques Haladjian 30/9/81	4.- Henrique Bojikian 16/12/81

ESCOLA DOMINICAL

Este ano as atividades iniciarão no dia 14 de março de 1982 às 9,00 horas. Tragam os seus filhos para participarem das aulas de caticismo.

A missa dos alunos inicia-se às 9,00 hs.

BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

SÃO PAULO - BRASIL

ANO I Nº 3

NOV/DEZ 1981

AV. TIRADENTES, 718

FONE: 227.6703